

Biroul permanent al Senatului

Bp 259 / 22.05.2026

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

1372 / 8.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției (b259/29.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2069/04.05.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D423/05.05.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, „*Prezenta propunere urmărește simplificarea procedurii actuale privind accesul persoanelor adulte adoptate la informații referitoare la identitatea părinților biologici. În acest sens, se propune mutarea competenței de soluționare a cererilor de la instanța judecătorească la Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (A.N.P.D.C.A.), prin emiterea unei decizii administrative într-un termen de 30 de zile.*

Prin această modificare, România se aliniază practicilor europene care promovează proceduri administrative eficiente pentru accesul la astfel de date. Uitându-ne la exemplul oferit de alte state europene avem următoarele proceduri. În Franța, adoptatul poate cere acces la originile sale, iar cererea se face în scris la CNAOP - Consiliul Național pentru Acces la Originile Personale. În Norvegia, copiii adoptați care au peste 18 ani au dreptul să primească informații despre părinții biologici, acestea fiind furnizate de autorități administrative: pentru adopțiile mai vechi de 1 ianuarie 1999, de County Governor, iar pentru cele mai noi de Directoratul pentru copii, tineret și familie (Bufdir). În Anglia și Țara Galilor, persoana adoptată care are cel puțin 18 ani poate accesa datele sale de naștere. Dacă își cunoaște detaliile de naștere, poate comanda direct certificatul original de naștere de la General Register Office”.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar, în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.*

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

5. Cu titlu preliminar, precizăm că, *de lege lata*, în actul normativ asupra căruia se intervine este prevăzută¹ obligația adoptatorilor de a

¹ Art. 81.

informa gradual² copilul că este adoptat, începând de la vârste cât mai mici. În realizarea acestei obligații adoptatorii pot beneficia de sprijin acordat prin intermediul specialiștilor din cadrul compartimentului de adopții și postadopții al direcției sau prin intermediul organismelor private autorizate, al cabinetelor individuale, al cabinetelor asociate sau al societăților civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A. Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de acesta a capacității depline de exercițiu, numai pentru motive medicale, de A.N.P.D.C.A., la cererea oricărui dintre adoptatori, a adoptatului ori a reprezentantului unei instituții medicale, însoțită de documentele medicale justificative.

Totodată, în lege se stabilește dreptul persoanelor adoptate de a-și cunoaște originile și propriul trecut și de a beneficia de sprijin în realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice³, fiind reglementate două situații:

a) la solicitarea persoanelor adoptate, A.N.P.D.C.A. furnizează informațiile referitoare la locul nașterii, traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților firești/rudelor biologice. Informațiile care atestă adopția pot fi furnizate numai persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu⁴.

b) După dobândirea capacității depline de exercițiu, adoptatul poate solicita tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care nu are domiciliul în România, Tribunalului București, să-i autorizeze accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești/rudelor sale biologice. Anterior sesizării instanței judecătorești, adoptatul are obligația de a solicita A.N.P.D.C.A. eliberarea unui document care să ateste realizarea adopției și dacă înainte de adopție acesta a avut stabilită filiația față de cel puțin unul dintre părinții biologici, precum și de a participa la cel puțin o ședință de consiliere din care să rezulte dacă adoptatul este echilibrat din punct de vedere psihoemoțional⁵.

² Art. 81.

³ Art. 75.

⁴ Art. 76.

⁵ Art. 77.

Semnalăm că soluțiile legislative preconizate la **pct. 2 și 4**, potrivit cărora se elimină rolul tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care nu are domiciliul în România, Tribunalului București, de a autoriza persoanelor adoptate accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești/rudelor sale biologice, este susceptibilă a încălca prevederile constituționale cuprinse în art. 21 - Accesul liber la justiție și art. 26 - Viața intimă, familială și privată, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, precum și în art. 8 - Dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv art. 26 - Viața intimă, familială și privată din Constituția României, precum și a art. 7 - Respectarea vieții private și de familie, respectiv a art. 8 - Protecția datelor cu caracter personal din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02).

5.1. Soluția legislativă preconizată este susceptibilă a încălca **principiul accesului liber la justiție**, consacrat la **art. 21** din Constituție.

Exigența accesului liber la justiție nu este satisfăcută prin simpla posibilitate formală de a ataca ulterior decizia (2) A.N.P.D.C.A. de a respinge cererea formulată de persoana adoptată. Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 284 din 21 mai 2014 că accesul la justiție trebuie să fie efectiv, nu iluzoriu, iar un control judiciar efectiv presupune posibilitatea examinării fondului cauzei, plenitudinea de jurisdicție și, în materii sensibile, caracter suspensiv de executare.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice litigiu privind drepturi și obligații cu caracter civil trebuie să fie supus controlului unui „*tribunal independent și imparțial*”. În cauzele Sramek împotriva Austria din 22 octombrie 1984 și Benthem împotriva Olanda din 23 octombrie 1985, Curtea a arătat că **intervenția unei autorități administrative este compatibilă cu art. 6 doar dacă există un control judiciar deplin asupra fondului**.

5.2. Menționăm că, în raport cu părinții firești și rudele biologice ale persoanei adoptate, vizate de respectivele măsuri, acestea sunt susceptibile a contraveni prevederilor antereferte, fiind de natură a îngreuna în mod nejustificat și neproportional viața intimă, familială și privată a acestora.

În Cauza Odièvre împotriva Franței⁶, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a concluzionat că **trebuie realizat un echilibru just între drepturile mamei**, având în vedere că anonimatul protejează sănătatea mamei și a copilului, prevenind avorturile nesigure și abandonurile în locuri publice, fiind un drept legitim la viață privată, și **drepturile copilului** de a-și cunoaște originile biologice.

Potrivit jurisprudenței instanței europene, nașterea și în special circumstanțele acesteia intră în sfera „vieții private” a copilului și, ulterior, a adultului, garantată de art. 8 din Convenție; respectarea vieții private impune ca fiecare persoană să aibă posibilitatea de a stabili detaliile identității sale de ființă umană, iar dreptul unei persoane la astfel de informații este esențial, având în vedere influența lor asupra formării personalității. Aceasta include obținerea de informații necesare pentru aflarea adevărului despre un aspect important al identității persoanei sale, inclusiv identitatea părinților săi biologici.

Astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului⁷, dreptul de a-și cunoaște originile își are fundamentul în interpretarea extensivă a noțiunii de viață privată, iar obținerea informațiilor indispensabile pentru descoperirea adevărului asupra unui aspect important al identității personale și pentru disiparea tuturor incertitudinilor în această privință este considerat un interes vital, protejat prin Convenție⁸.

În cauza Godelli împotriva Italiei, CEDO a precizat că dreptul la cunoașterea propriei identități biologice intră sub umbrela noțiunii de viață privată, atât timp cât între copilul care caută adevărul legăturii sale de sânge și genitor/i nu s-au stabilit deja legăturile specifice unei vieți de familie, concluzie logică în lumina jurisprudenței de până acum a instanței europene, care consideră că art. 8 protejează continuitatea vieții de familie, doar dacă existența acesteia este anterior demonstrată.

5.3. Precizăm că motivele invocate în instrumentul de motivare și prezentare nu sunt raportate la excepțiile prevăzute de art. 53 din Constituție în ceea ce privește restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

⁶ Marea Cameră CEDO, Decizia din 13 februarie 2003, A se vedea <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-60935%22%5D%7D>

⁷ Hotărârea din 13 februarie 2003, pronunțată în Cauza Odièvre împotriva Franței, paragraful 42.

⁸ Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza Mikulić împotriva Croației, paragrafele 64 și 65.

Menționăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale⁹, pentru ca restrângerea să poată fi justificată, trebuie întrunite, în mod cumulativ, cerințele expres prevăzute de art. 53 din Constituție, și anume:

- să fie prevăzută prin lege;
- să se impună restrângerea sa;
- **restrângerea să se circumscrie motivelor expres prevăzute de textul constituțional**, respectiv pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav; să fie necesară într-o societate democratică; să fie proporțională cu situația care a determinat-o;
- să fie aplicată în mod nediscriminatoriu;
- să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății.

Din perspectiva respectării dispozițiilor art. 26 din Constituția României și a art. 7¹⁰ și 8¹¹ din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02), o asemenea ingerință în viața intimă, familială și privată ar putea fi considerată **admisibilă dacă este proporțională, nediscriminatorie și suficient de clară.**

Precizăm că principiul respectării și ocrotirii vieții intime, familiale și private trebuie să se raporteze și la dreptul de acces la documente.

Astfel, potrivit prevederilor art. 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02), *„Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, indiferent de suportul pe care se află aceste documente.”*

Precizăm că evaluarea finală a compatibilității normelor interne cu dreptul UE revine exclusiv **Curții de Justiție a Uniunii Europene**

⁹ A se vedea Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017, paragrafele 50 și 51.

¹⁰ *„Orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor”*.

¹¹ *„(1) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.*

(2) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.

(3) Respectarea acestor norme se supune controlului unei autorități independente”.

(CJUE) - instituția UE care asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană - TUE.

Față de cele anterior precizate, indicăm drept relevantă *Hotărârea Comisia/Ungaria (Transparență asociativă) (C - 78/18)*, pronunțată la 18 iunie 2020, prin care Marea Cameră a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a admis acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, introdusă de Comisia Europeană împotriva acestui stat membru. Curtea a constatat că „*dreptul la protecția datelor cu caracter personal consacrat la articolul 8 alineatul (1) din Cartă, care este strâns legat de dreptul la respectarea vieții private și de familie garantat la articolul 7 din Cartă (...) se opune ca informațiile referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile să fie difuzate unor terți, indiferent dacă este vorba despre autorități publice sau despre public în general, cu excepția cazului în care această difuzare intervine în temeiul unei prelucrări corecte care răspunde cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din cartă (...). În afara acestei ipoteze, difuzarea menționată, care constituie o prelucrare a datelor cu caracter personal, trebuie, așadar, să se considere că limitează dreptul la protecția datelor cu caracter personal garantat la articolul 8 alineatul (1) din cartă. (...)*”.

6. Analizând conținutul propunerii legislative, semnalăm că prin modalitatea de exprimare a intenției normative se instituie reguli insuficient conturate, contrare dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.**

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]*”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹², statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constitutionalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale¹³, Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii¹⁴.

În acest sens, precizăm următoarele:

6.1. Semnalăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece nu sunt prezentate, printre altele, informații cu privire la **insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, la impactul asupra sistemului juridic și, în special, la compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, la determinarea exactă a acestora, la deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și la alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective, și nici cu privire la **consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.****

Analizând Expunerea de motive, constatăm că aceasta conține doar considerații cu caracter general pentru argumentarea soluțiilor

¹² A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

¹³ A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

¹⁴ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

legislative preconizate, fără ca acestea să fie fundamentate pe studii, lucrări de cercetare sau evaluări statistice.

Totodată, nu este argumentată soluția legislativă potrivit căreia *„A.N.P.D.C.A. soluționează cererea prin decizie administrativă în termen de 30 de zile de la data depunerii”*.

Ca urmare a celor de mai sus, având în vedere că în instrumentul de prezentare și de motivare nu sunt argumentate toate soluțiile legislative preconizate, sunt încălcate dispozițiile art. 32 alin. (2) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ”*.

Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 139/2019 că *„În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”*.

6.2. Semnalăm că soluțiile legislative preconizate la **pct. 2 și 4** nu respectă dispozițiile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”*.

În acest sens, precizăm că prin normele propuse se elimină rolul instanței în autorizarea accesului persoanelor adoptate, după dobândirea capacității depline de exercițiu, la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților firești, respectiv a rudelor biologice, dar se mențin prevederile *de lege lata* ale art. 79 alin. (1), (2) și (4) care se raportează la instanțele judecătorești.

6.3. Semnalăm că, potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„(1)*

Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative”.

În acest sens, semnalăm că, în temeiul dispozițiilor art. 82¹⁵ din actul normativ asupra căruia se intervine, prin **Hotărârea Guvernului nr. 448/2017** a fost aprobată Metodologiei privind contactarea părinților firești sau a rudelor biologice, accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații referitoare la persoana adoptată.

În aplicarea dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar fi trebuit ca propunerea legislativă să conțină și dispoziții finale, care să cuprindă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a actului normativ, prevăzând un termen în care Guvernul să modifice sau, după caz, să completeze în mod corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 448/2017.

6.4. Semnalăm că sunt încălcate prevederile art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „(1) *În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni*”.

Precizăm că în actuala redactare, propunerea legislativă este neunitară din punct de vedere terminologic. În acest sens, menționăm că la **pct. 1**, în norma preconizată pentru **art. 75** este utilizată expresia „*Persoanele adoptate*” iar la **pct. 2, 3 și 5**, în normele preconizate pentru **art. 77, 78¹ și 79¹** este utilizat termenul „*adoptatul*”.

Semnalăm că la art. 2 lit. a) din actul normativ asupra căruia se intervine este definit termenul „*adoptat*” ca fiind „*persoana care a fost sau urmează să fie adoptată, în condițiile prezentei legi*”.

6.5. La **pct. 2**, referitor la soluția legislativă preconizată pentru **art. 77 alin. (4)**, semnalăm că, prin gradul mare de generalitate, sintagma „*potrivit dreptului comun*” este insuficient de clară, ceea ce afectează accesibilitatea și predictibilitatea normei.

În actuala redactare, sunt încălcate dispozițiile art. 50 alin. (2)¹⁶ din

¹⁵ „Art. 82. - Metodologia privind contactarea părinților firești sau a rudelor biologice, accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații vizând persoana adoptată se aprobă prin hotărâre a Guvernului”.

¹⁶ „Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare”.

Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6.6. La **pct. 5**, referitor la soluția legislativă de abrogare a **art. 79¹ alin. (1)**, semnalăm că ipoteza juridică potrivit căreia „*A.N.P.D.C.A are obligația de a asigura confidențialitatea datelor obținute*” reprezintă un paralelism legislativ în raport cu art. 1 lit. f) din actul normativ asupra căruia se intervine, potrivit căruia „*Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției: (...) f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești*”.

Totodată, potrivit prevederilor art. 474 teza I din Legea nr. 287/2009 privind Cod civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Informațiile cu privire la adopție sunt confidențiale*”.

Ca urmare, sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, prin gradul mare de generalitate, sintagma „*atunci când este cazul*”, este improprie stilului normativ, putând da naștere la arbitrarie în aplicarea acesteia.

De asemenea, sintagma „*un contact responsabil și voluntar*” este insuficient de clară, afectând accesibilitatea și predictibilitatea normei.

La **alin. (2)**, semnalăm că sintagma „*Procedura administrativă*” este improprie stilului normativ, având în vedere faptul că, în actuala redactare, nu se înțelege care este procedura vizată.

În context, semnalăm că, în jurisprudența Curții Constituționale¹⁷, s-a reținut că reglementarea lipsită de claritate și previzibilitate are drept consecință ca, în mod rezonabil, o persoană să nu poată anticipa modalitatea concretă și gradul de extindere a măsurilor restrictive de drepturi.

6.7. Semnalăm că nu sunt respectate prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*(1) Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a*

¹⁷ A se vedea în acest sens Decizia nr. 458/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 02.07.2020.

relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative”.

În acest sens, menționăm că, în actuala redactare, soluțiile legislative preconizate sunt incomplete, deoarece nu sunt prevăzute norme tranzitorii prin care să se stabilească soluții pentru situația examenelor sau concursurilor care sunt în curs de desfășurare, astfel încât să se reglementeze dacă acestea sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 26 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, sunt necesare soluții legislative pentru situații tranzitorii.

Cu privire la normele tranzitorii, precizăm că, în paragrafele 31 și următoarele din **Decizia nr. 402 din 19 septembrie 2024**¹⁸, cu privire la normele intertemporale (tranzitorii), Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ și trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive¹⁹.

Rolul normei tranzitorii este acela de a corela vechea reglementare cu noua reglementare, prin stabilirea unor măsuri referitoare la raporturile juridice apărute în temeiul vechii reglementări menite să evite retroactivitatea noii reglementări sau conflictul între normele succesive.

Obligația de a corela cele două reglementări, „*astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc*”, are ca scop inclusiv evitarea hiatusului normativ cu privire la materia reglementată, legiuitorul fiind obligat să adopte măsurile necesare pentru a

¹⁸ Publicată în Monitorul Oficial nr. 15 din 10.01.2025.

¹⁹ Decizia nr. 134 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 10 iulie 2024, paragraful 16.

preîntâmpina un vid legislativ care poate genera consecințe juridice negative²⁰.

*
* *
*

Ca urmare a celor de mai sus, este necesar ca propunerea legislativă să fie reconsiderată în totalitate, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

PRESEDINTE
[Redacted]
Florin IORDACHE
[Redacted]

București
Nr. 491/21.05.2026

²⁰ Decizia nr. 398 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 27 septembrie 2023, paragraful 13, sau Decizia nr. 400 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 18 octombrie 2023, paragraful 18.